

Волт Дісней
Маша Сердюк

Видатні особистості. Біографічні нариси для дітей
Серія «Видатні особистості. Біографічні нариси для дітей» – це унікальний проект, який сприяє якісному дозвіллю батьків і дітей.

Книжки серії написано в захопливій і доступній формі, що робить процес читання улюбленим і корисним дозвіллям. Діти поринають у неймовірні пригоди персонажів та відкривають для себе життя головних героїв – видатних особистостей в історії людства.

Волт Дісней мріяв стати художником, про парк розваг та велику родину. На нього чекатиме чимало випробувань. Він подолає знущання батька та бідність. У шістнадцять років піде добровольцем на війну. Втратить роботу, бізнес та права на анімаційного героя. Проте одного дня всі його мрії здійсняться. У Волтера буде все, що потрібно для щастя – велика родина, улюблена справа, надійний друг та мільйони на рахунку. Завдяки цій книжці ти навчишся вірити у себе і свою мрію, не боятися труднощів та впевнено йти до мети, якою б фантастичною вона не була.

Для дітей молодшого та середнього шкільного віку.

Маша Сердюк

Волт Дісней

Дорогі читачі!

Перед вами книжка із серії мотивувальних біографій найуспішніших людей. Її можуть читати як діти, так і дорослі. Це незвичайна серія. Її написано в захопливій і доступній формі. Головні герої книжок – видатні особистості, які досягли надзвичайних результатів завдяки наполегливій праці та невичерпній вірі у власні сили. Наприкінці кожного розділу – запитання, які допоможуть дитині зрозуміти й запам'ятати найважливіше.

Книжки серії «Видатні особистості. Біографічні нариси для дітей» навчать дитину досягати цілей, не боятися труднощів, ніколи не здаватися та завжди вірити в успіх!

Герой цієї книжки створив дивовижний світ Діснейленду та перші в історії кінематографу звукові й музичні мультфільми. Волт Дісней не любив рутинну роботу, він хотів займатися тим, що приносить задоволення. Життя нашого героя – яскравий приклад того, що великі цілі потребують чималих ресурсів,

зусиль, часу, сил, терпіння та постійного навчання. І вони досяжні, якщо йти до кінця!

Пам'ятайте: батьківське читання – один із найбільш емоційних та пам'ятних моментів для дітей. Коли ви читаєте дитині – вона відчуває ваші турботу й любов.

Любіть своїх дітей! Говоріть їм про це! Вони дуже цього потребують...

Серія «Видатні особистості. Біографічні нариси для дітей»

Мудрість багатьох поколінь доводить, що найголовніше завдання батьків – допомогти дитині піднятися на її власну гору, реалізувати її власне життєве завдання. Книжкова серія «Видатні особистості. Біографічні нариси для дітей» допоможе дитині підкорити будь-які вершини.

Видано чимало біографій про життя видатних людей. Але наші історії особливі тим, що вони написані «мовою дитини» та відповідають потребам сучасного покоління. Кожен із батьків мріє виростити свою дитину щасливою й успішною. Освіта посідає в цьому процесі чи не найважливіше місце. Проте варто пам'ятати, що дитині дуже важливо отримувати позитивні емоції в процесі навчання. Саме тоді вона по-справжньому захопиться знаннями і зможе запам'ятати необхідне.

Зазвичай дітям не надто подобається вчитися, щось зубрити. Вони люблять поринати у світ пригод із новими героями, співпереживати їм, учитися разом із ними й долати перешкоди. То запросіть ваших дітей у таку пригоду!

Книжки серії «Видатні особистості. Біографічні нариси для дітей» – це найкращий спосіб познайомитися з наукою, історією, досягненнями людства та світовими відкриттями. На прикладі видатних особистостей та відомих учених книжки дають зрозуміти, що визначний успіх не приходить сам собою, він підвладний лише тим, хто багато та плідно працює. Не варто кожную невдачу розцінювати як провал, адже будь-яка невдала спроба – це ще один крок, який наближає до мрії.

У дорослому віці ми приймаємо обставини такими, якими вони є. Частіше змінюємо ставлення до ситуації. Та не всі здатні змінити себе або саму ситуацію. Унікальні книжки-біографії допоможуть дитині зростати впевненим лідером із власною думкою й поглядами на світ. А батьків надихнуть на нові ідеї, досягнення та втілення цілей. І головне – допоможуть бути для своєї дитини найкращим батьком чи матір'ю.

Наприкінці кожного розділу є вправи-запитання. Вони допоможуть запам'ятати все головне й цікаве. А також наштовхнуть на роздуми, як стати першим у своїй справі, так як це зробили Коко Шанель, Стів Джобс, Альберт Ейнштейн, Блез Паскаль, Нікола Тесла, Маргарет Тетчер, Одрі Хепберн, Чарлі Чаплін, Леонардо да Вінчі, Марія Кюрі, Вільям Шекспір.

Крім того, книжки серії «Видатні особистості. Біографічні нариси для дітей» надихають проводити вільний час разом із усією родиною. Адже спільне читання дає змогу широко говорити з дитиною про важливе, зміцнює стосунки з нею й додає любові до книжок. Читайте та надихайтеся!

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ.

Волт, просто Волт

За кожною усмішкою має бути сльозинка.

Волт Дісней

– Вітаю, пане, у вас хлопчик! – немолода лікарка широко всміхнулася і спробувала передати згорток із дитиною в руки високого худорлявого чоловіка.

– Хлопчик? – здоровань трохи сіпнувся й розчаровано зітхнув. – Ви впевнені?

– Авжеж, – жінка дзвінко розсміялася. – Я приймаю пологи вже двадцять років. Повірте, я можу відрізнити хлопчика від дівчинки.

Лікарка поклала на руки приголомшеного чоловіка дитину, замотану в пелюшки, і пішла геть. Новоспечений татусь довго дивився їй услід, аж поки вона не зникла в темряві коридору. А потім повільно опустив очі на зморщене червоне личко й ледь чутно прошепотів:

– Так нечесно!

Чоловіка, що розгублено тримав немовля посеред лікарняного коридору, звали Еліас Дісней. Поява цього малюка на світ стала для нього одним із найбільших розчарувань у житті.

Річ у тім, що в Еліаса вже було трое синів. Понад усе на світі він мріяв про доньку. Але в нього із Флорою – його невисокою дружиною з темним, як нічне небо, волоссям і великими очима – один за одним народжувалися тільки хлопчики.

Еліасу не щастило не тільки з дочкою. Він довго не міг знайти роботи. Будь-який проект, за який брався чоловік, закінчувався провалом. Йому не таланило ані з будівельним бізнесом, ані з вирощуванням апельсинових дерев, ані з продажем газет і журналів.

– Мене наче зурочили! – скаржився Еліас Флорі.

Чомусь Еліас надумав собі, що з появою доньки чорна смуга в його житті має обов'язково скінчитися. Проте у Всесвіті були свої плани. І 5 грудня 1901 року Флора народила четвертого хлопчика, якого трохи згодом назвали Волтер Еліас – друге ім'я малюк отримав на честь батька.

Мрія Еліаса і Флори здійснилася трохи пізніше, коли у грудні 1903 року в них народилася дівчинка Рут. Проте пробачити Волту Еліас так і не зміг – хлопчик став для батька символом нездійснених бажань.

Може, саме тому Еліас лупцював малого Волтера за найменшу провину. А, може, він просто був жорстокою людиною.

– Немає кращого виховання, ніж фізичне покарання, – повторював Еліас, б'ючи Волта важким шкіряним ременем. Дісней-старший настільки часто лупцював молодшого сина, що той навіть думав: Еліас – не його справжній тато.

– Він мене ненавидить, – жалівся Волт братові Рою, показуючи йому червоні плями на тілі після «розмови» з батьком. – Вони точно взяли мене із притулку!

– Та ну, що ти таке кажеш, – утішав молодшого брата старший. – Нам також перепадає від нього.

І це була щира правда: «під роздачу» в тата Еліаса потрапляли всі четверо синів: старші Герберт, Реймонд і Рой, а також і Волт, попри його малий вік.

– Просто наш тато такий, – пояснював Рой, прикладаючи лід до червоних пухирів на тілі Волта.

– Такий, тобто жорстокий, – відповідав йому молодший брат. – Не знаю як ти, а я не хочу бути ТАКИМ! Не хочу й не буду!

Ім'я Еліас назавжди закарбується в підсвідомості Волта як символ жорстокості, болю й відчаю. Дісней не матиме ані найменшого бажання носити його. І коли хтось у майбутньому проситиме його назвати повне ім'я, Волт широко всміхатиметься і твердо казатиме:

– Називайте мене Волт. Просто Волт.

Місто, в якому народився Волт Дісней, називається Чикаго. Цей величезний мегаполіс розташований у Сполучених Штатах Америки на березі озера Мічиган. Тут живуть мільйони людей, а також будується безліч хмарочосів.

Саме в Чикаго збудували перший у світі хмарочос. Офісну будівлю на цілих десять поверхів було споруджено далекого 1885 року. Зараз такий будинок нікого не здивує, оскільки в багатьох містах світу є будівлі на сто, а то й більше поверхів. Але 135 років тому це було справжньою фантастикою. Ще б пак! Люди тоді жили щонайбільше у триповерхових будинках. А тут цілих десять поверхів! У декого навіть шия терпнула, коли вони дивилися вгору, намагаючись розгледіти в небі дах цієї дивовижі.

Загалом на початку двадцятого сторіччя Чикаго було найбільшим промисловим містом Америки – надзвичайно модним і прогресивним. Проте коли Волтові виповнилося чотири роки, Чикаго стало ще й найкримінальнішим містом Сполучених Штатів. На вулицях постійно виникали бійки, людей грабували серед білого дня. Викликати поліцію тут стало такою ж звичною справою, як,

наприклад, чистити зуби чи пити каву. І, звісна річ, жити в таких умовах стало дуже некомфортно.

Останньою краплею для родини Діснеїв стало вбивство поліцейського, яке сталося на сусідній вулиці. Після цієї страшної події мама Флора боялася виходити на вулицю й не дозволяла дітям ані гуляти, ані ходити до школи. І дуже переживала, коли тато Еліас ішов кудись у справах чи навіть до крамниці. А коли чоловік повертався додому, вона щоразу кидалася йому на шию із криком: «Дякувати Богу, ти живий!»

Еліаса така поведінка дружини неабияк дратувала. Одного дня йому урвався терпець, і чоловік наказав родині збирати речі: родина Діснеїв переїхала в невеличке містечко Марселін у штаті Міссурі.

Після Чикаго, що гудів удень і вночі, наче вулик, Марселін скидався на справжнє село: тихе і напрочуд спокійне. Замість хмарочосів тут були одноповерхові будиночки, замість широких проспектів – вузькі вулички. Не лунала музика з розчахнутих настіж дверей ресторанів, а з прочинених вікон вечорами не було чути реготу великих компаній. Проте тут нікого не грабували і не вбивали.

У Марселіні Волт швидко знайшов собі друзів. Він вирізнявся веселою вдачею. Без широкої, на все обличчя, усмішки його майже ніколи не бачили. Тому всі сусіди і знайомі його дуже любили.

У Волта почав прокидатися інтерес до малювання. Родина Діснеїв жила дуже бідно, тож фарб або олівців Волтові ніхто не міг купити. Тому він малював тим, що траплялося під руку: то вугіллям на якомусь клаптику паперу, то крейдою на стіні.

Одного разу Волт намалював на шматку газети коня свого сусіда. Портрет настільки вдався, що малий Волт отримав за свій малюнок цілих 25 центів. Космічні гроші для хлопця, який мріє про цукерки!

– Ні, ти лише уяви – двадцять п'ять центів за коня! – із захватом повторював «художник» братові Рой. Удвох вони ласували солодошами, купленими на першу Волтову «зарплатню».

– Розкішна робота, еге ж? – сміявся Рой. – Враховуючи, що ти витратив на неї лише десять хвилин свого часу!

– Крута робота! Саме для мене, – вирішив тоді малий Волт. – Малюеш собі із задоволенням. А тобі за це ще й платять! Хочу бути художником!

– Художником? Не сміши мене! – розреготався тато Еліас, що проходив повз хлопців. – Справжня робота – це коли ти працюєш, наче віл! А малювання – це не робота, а так, забавка.

Дісней-молодший нічого не сказав татові. Він знав: за суперечку батько може добряче відшмагати його ременем. Але вже тоді в його голові вималювалася заповітна мрія: стати художником.

ЗАПИТАННЯ

1. Чому Еліас Дісней був розчарований появою на світ четвертого сина?
2. Як батько виховував своїх дітей? Чи до вподоби тобі такий метод виховання? Чому?
3. У якому місті народився Волт Дісней? Чи знаєш ти ще міста із хмарочосами?
4. Як Волт Дісней заробив свої перші гроші?

РОЗДІЛ ДРУГИЙ.

Коли я виросту, обов'язково збудую будинок, у якому буде величезний парк розваг

Якщо ти можеш про це мріяти, то ти можеш це й зробити.

Волт Дісней

У Марселіні родина Діснеїв надовго не затрималася. Еліас і тут не зміг знайти себе: його просто ніхто не хотів брати на роботу. Грошей страшенно бракувало. Про новий одяг, розваги чи цукерки можна було тільки мріяти.

Тому вже за кілька років Діснеї переїхали до Канзас-Сіті. Однак уже неповною родиною: старші брати Герберт і Реймонд не витримали жорсткості батька. Однієї ночі вони втекли з дому. Волт лишився в компанії Роя, який був старший від нього на вісім років, і молодшої сестри Рут.

Еліаса, схоже, анітрохи не збентежив факт, що через нього двоє синів дременули світ за очі. Коли виявилось, що Герберт і Реймонд зникли, він лише голосно вилаявся й обізвав синів останніми словами.

А от мама Флора дуже плакала через утечу хлопців. Малий Волт утішав її як міг. Але заспокоїв матір він лише тоді, коли сказав, що Герберт і Реймонд почуваються тепер значно щасливішими.

– Ти лише уяви, як їм зараз добре живеться!

– Чого це? – витерла хустинкою заплакані очі Флора.

– На них ніхто не кричить! Ніхто не обзиває! І вони не думають щосекунди про те, що зараз їх хтось битиме!

– І в кого ти вдався такий розумник? – Флора всміхнулася і пригорнула Волта до себе.

Волт розсміявся. Після малювання він понад усе на світі любив смішити людей.

У Канзас-Сіті в родини Діснеїв настало справжнє нове життя. По-перше, це було велике місто. Не таке величезне, як Чикаго, але й не таке крихітне, як Марселін. Тут були театри, ресторани й навіть кінотеатр! Справжня втіха для малого Волта.

Дісней обожнював кіно, його кумиром тоді був актор Чарлі Чаплін. Усі свої кишенькові гроші Волт витрачав на квитки в кінозал. А вийшовши після сеансу, він із друзями чимчикував вулицею й зображував кумедну ходу Чарлі. А також пробував прямо на тротуарі розігрувати фірмові трюки Чапліна. І цим він неабияк смішив і своїх друзів, і випадкових перехожих.

Кишенькові гроші на квитки Волт навчився заробляти хитрістю. Річ у тім, що в Канзас-Сіті тато Еліас нарешті зміг якимось дивом влаштуватися на роботу. Заробивши трохи грошей, він вклав їх у розвиток газети «Стар» і навіть купив частину акцій видання – став його співвласником. Справи потроху пішли вгору.

До цього бізнесу Еліас вирішив долучити своїх дітей. Малий Волт разом із братом Роем розносили щоранку газети й рекламні листівки. За будь-якої погоди, у дощ і сніг, рано-вранці або пізньої ночі, навіть у вихідні та свята. Аби встигнути рознести ранкову пошту, Волтові доводилися вставати о третій ранку. А відтак він біг до школи на уроки.

Люди, яким хлопець розносив газети, зазвичай просили його про послуги: погуляти із собакою, передати невеличку посилку сусідам або купити щось у найближчому магазині. І за ці послуги платили йому чайові. Це були власні гроші Волта, адже тато Еліас не давав синові ані цента за допомогу з газетами.

Після уроків Волт із друзями любив гуляти біля гігантського маєтку. Ця будівля була місцевою пам'яткою: висока, пишна, із візерунками на фасаді, вона скидалася на ляльковий будиночок. Проте потрапити всередину не було жодної змоги: дім з усіх боків був оточений пишним садом і високими ґратами.

Маєток належав одному дуже поважному багатієві, якого ніхто ніколи не бачив. Потрапити всередину – то була найзаповітніша мрія всіх дітлахів Канзас-Сіті. І Волт Дісней не був винятком.

Йому страшенно кортіло знайти якісь потаємні двері, крізь які він би міг прокрастися до цієї чудо-будівлі. Волт так хотів погратися в розкішному

саду! І так мріяв пройтися кімнатами – босоніж пробігтися по м'якому килиму на підлозі, подивитися на старовинні портрети на стінах або побачити справжній камін. Чомусь він був упевнений, що будинок усередині мав саме такий вигляд.

Волт із друзями безліч разів намагався пробратися на територію цього «палацу». Але всі спроби завершувалися невдачами. І тоді у Волта з'явилася ще одна мрія.

– Коли я виросту, обов'язково збудую такий будинок, у якому буде величезний парк розваг, – сказав собі він. – І гратися в цьому парку зможуть усі охочі – і діти, і дорослі.

Так у десять років Волт Дісней, сам того не підозрюючи, вигадав Діснейленд. І його мрія стане реальністю. Щоправда, лише через довгих сорок років.

1914 року, коли Волтові виповнилося тринадцять, розпочалася Перша світова війна. Це був один із найбільших конфліктів в історії людства. Війна тривала довгих чотири роки. Мільйони людей загинули під час цього кривавого протистояння.

Волт, який на той час ще вчився у школі, забажав піти служити. Як і багато американців, Дісней зовсім не уявляв собі, які саме жахіття відбуваються під час війни. Криваві події розгорталися далеко за океаном, а він жив в Америці. Усі новини про війну хлопець дізнавався з газет і радіо, і вони здавалися йому цікавими, героїчними пригодами.

– От би побачити все на власні очі! – сказав одного дня Волт і почав шукати, як можна записатися добровольцем до якогось батальйону.

Він щойно відсвяткував свій шістнадцятий день народження і почувався зовсім дорослим і готовим до будь-якої халепи.

Проте його лише взяли на глузи.

– Не вигадуй, хлопче, – плескали його по плечу всі, до кого він звертався.
– Іди-но краще вчи алгебру й геометрію!

Але Волта ці «дурні поради», як він їх назвав, аж ніяк не задовольняли. Якимось дивом він дізнався, де записуються в добровольці, і напрочуд гордий собою прийшов «подавати документи на війну». Але тут на нього знову чекало розчарування.

– Ти що, малий, з глузду з'їхав? – вирячився на нього поважний літній чоловік, що відповідав за списки добровольців. – Яка війна? Ти ще зовсім дитина! Навіть якби я й хотів, усе одно не зміг би тебе записати в добровольці – тобі лише шістнадцять років! Добровольців беруть лише з вісімнадцяти!

Сам того не підозрюючи, поважний дядечко підказав Діснею, як можна викрутитися із цієї ситуації. Волт пішов до іншої приймальної комісії й під час заповнення документів вказав, що йому сімнадцять років. На щастя, у нього ніхто не перевіряв документи. Війна тривала третій рік поспіль,

люди масово гинули, і Європі вкрай була потрібна допомога. А Дісней на той час уже скидався на цілком дорослого хлопця: високий, кремезний, із пишною гривовою волоссю, яке він зачісував назад, наче якийсь офісний клерк. Усе це додавало йому впевненого вигляду, а широка усмішка, що не зникала з обличчя, доповнювала образ дрібною нахабністю. Хто би міг подумати, що цей серйозний юнак – насправді школяр, який сьогодні зранку ще розносив газети, а зараз прогулює школу!

Діснея записали добровольцем і відправили служити до Франції – за сім тисяч кілометрів від дому.

«Овва, на мене чекає справжня пригода!» – думав Волт, сідаючи на величезний корабель, що мав доправити його на інший континент.

Що й казати, війна в житті дуже відрізнялася від війни, в яку малий Дісней грався із сусідськими хлопцями. Його призначили водієм вантажівки в «Червоному хресті». Ця організація допомагає постраждалим у збройних конфліктах – надає не тільки медичну допомогу, а й ліки, одяг та їжу.

За рік добровольчої служби Волт побачив дуже багато болю і страждань, неодноразово був свідком смерті й кровопролиття. Намагаючись урятуватися від жорстокості, що стискала світ міцним обручем, Дісней продовжував малювати. За будь-якої погоди, за найменшої нагоди, у моменти радості чи дикого відчаю він завжди малював. Олівцем, крейдою, вугіллям або «фарбою» від цибулевого лушпиння. Абсолютно випадково Волт дізнався: якщо проварити в окропі цибулеве лушпиння, можна отримати різні відтінки коричневого кольору.

Дісней завжди любив тварин. Малою дитиною він постійно опікувався бездомними собаками, птахами, іжаками та іншими звірятками. А в дорослому віці, досягнувши небувалих статків, він нізачо в світі не хотів знищувати білок, кротів і зайців, які об'їдали в його саду ягоди і фрукти.

– Вони мають на це право! – казав Дісней. – Ми, люди, можемо купити все, що нам заманеться. А тварини позбавлені такої змоги, адже в них немає грошей!

І саме ці тварини рятували сімнадцятирічного Волта під час війни. Він малював кумедні портрети коней, зайців, слонів, собак і свиней, а потім роздавав їх усім знайомим.

– Навіть на війні в людей має бути щось добре і світле, – повторював Дісней, коли даруючи комусь черговий свій малюнок.

Вірний собі, Волт навіть розмалював вантажівку, на якій він розвозив ліки і продукти. Ото була справжня пригода! Авто з кумедними малюнками швидко набуло популярності, незмінно викликаючи усмішки перехожих. Смішна автівка на вулицях міст і селищ була чи не єдиним світлим промінчиком у темному царстві війни.

ЗАПИТАННЯ

1. Як Волт пояснював мамі втечу старших братів?

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, купив полную легальную версию (https://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=64616891&lfrom=362673004) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.